

MISJONS-RØSTEN

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 11-12.

Juni 1945.

17. årgang

Husk misjonen!

Nå ser det ut som dørene til misjonsfeltet åpnes igjen og det blir atter anledning å komme i forbindelse med våre misjonærer.

Hver forsamling må nå gjøre en ekstra anstrenge for å få inn midler. Ta en særskilt dag til offer for den ytre misjon og gjør alt for å få inn midler.

Gud vil gi sin velsignelse til dette.

Herre, her er godt å være!

(Matt. 17, 1-9.)

Peter utbrøt slik da han var på Tabors berg og fikk se Jesu herlighet. Herrens legeme strålte med en himmelsk glans som også brøt gjennom hans klær så de ble skinnende som lyset og hvite som sne.

Moses og Elias talte med ham, og den himmelske fars røst lød over ham. Visselig hadde Peter og Johannes grunn til å utbryte slik ved dette herlige syn. Vi ville nok alle gjerne sett det strålende glimt av den Herre Jesu himmelske herlighets åpenbarelse og de hellige som steg ned og talte med ham. Ja, der måtte det være godt å være.

Var da dette syn, denne opplevelse, bare forbeholdt hine utvalgte Jesu disipler? Skal intet annet øye enn deres skue Herrens herlighet? Å jo, kjære venner: Vi kan nok ikke stige opp på berget som disse gjorde og vi skal vel ikke med våre legemlige øy-

ne se vår forklarede frelser her ned, men hvis vi av hjerte tror på ham så skal også vi allerede her, i troen, kunne utbryte: Her er det godt å være. Der hvor Jesus er må det jo alltid være godt å være og der er han tilstede i sin herlighet som den levende Guds sønn. Han bor i herligheten i det himmelske rike hvor alle hans hellige engler og alle de frelste sjeler er samlet og lovsynger hans navn med himmelske toner. Der blir det godt å være. Ja, det kan ikke sies annet. Hvor godt det er kan ikke beskrives i ord og det behøves ikke heller; for vi føler og aner at det må være ubeskrivelig godt der hvor synden og alle dens frukter, sykdom, sorg, savn og trengsel ikke er mere. Der skal det åpenbares for oss hva intet øye har hørt og intet øye har sett. Vi skal se Herren ansikt til ansikt, tale med ham og være hos ham

evig i forening med hellige engler og alle de frelste. Der skal far, mor, søsken, ektefeller og venner og de mange millioner som vi ikke kjenner, og alle de fromme fedre vi har lest om og hørt om samles.

Å, venner hvilken herlighet! Hvilken salighet!

Brorhilsen
Karl Brodin, Rygge.

EVANGELIET BYGGER BRO

I en tid hvor murer reises mellom nasjoner og folk, holder ytre misjon en preken om at ett eneste bygger bro: Evangeliet, en eneste, nemlig: Jesus Kristus. I barnas bevissthet bygges ved ytre misjon bro mellom rasene: Indere, kinesere og afrikanske blir brødre og søstre for dem.

— Gud tukter sine barn på mange måter, men alltid med en kjærlig hånd.

— Når vi ser for lenge på våre mørke skyer, så glemmer vi at de beveger seg.

Hjemmet og den kristne arvs betydning.

Ved lesningen av Det nye Testamente får vi en sterk forståelse av den betydning blodets bånd har hatt og vil fortsette å ha for kristendommens utbredelse i verden, og for det kristne fellesskap i troen.

Av Jesu budskap og fra Paulus skrifter fremgår det med styrke at kristendommen er universal og bryter seg veg gjennom alle slags skranke, enten disse er raser, nasjoner eller klasser, men dog vil det alltid være noen slekter som er mere mottakelige for kristen tro enn andre og de gir et klart vitnesbyrd om Guds trofasthet.

De hjem som kan gi sine barn en kristen tro med seg ut i livet har gitt dem en arv som er langt verdifulle enn hva som helst annet, være seg økonomisk velstand eller kulturelle og intellektuelle gaver. Oppdragelsen har her selvsagt stor betydning, men det avgjørende er det personlige vitnesbyrd, tro omsatt i livet, ved siden av oppdragelsen.

Hvor stor betydning denne kristne arv har også for et helt folk særlig i tunge og prøvsomme tider har vi mange beviser for, både før og nå. En nasjon som forkaster arven fra fedrene synker lenger ned enn de mest primitive folk og forråes innvortes og utvortes, det gir vår tid et avskrekkende vitnesbyrd om. Det kan innvendes hertil at kristendommen er det personlige valgs religion, men et folk eller en nasjon er summen av enkeltindividene. Jesus gjør både landet og kommunene ansvarlige for de vilkår de har gitt for at den kristne tro kan styrkes og utbredes.

Vi tenker på de alvorlige ord Jesus retter til Jerusalem og de anklager han retter til byene i Galilæa. Særlig alvorlig er hans ord til jødefolkets religiøse ledere for den måte hvorpå de benytter sin lederstilling.

Vi synes enno Jesu ord klinger i våre ører: «Ve deg Korasin, ve deg Betsaida» og til fariseerne: «Ve eder i hyklere o.s.v.»

Jesus siktet selvsagt på det enkelt menneske og for ham er alle kun enkelt mennesker, men han taler som nevnt også til samfunnet og han henvender seg til Jerusalem som en enkelt. «Jerusalem, Jerusalem om du visste o.s.v.»

I dag er det for eksempel vanske-

lig å tenke seg den kristne menighet tilværelse og fremtidige beståen uten hjemmet og familien som den bærende ryggrad og et oppkomme for nye skudd til menigheten. Derfor utpeker den Hellig Ånd familiefedre som til-litsmenn for menighetene. Se 1. Tim. 3, 1—7 og Titus 1, 5—9 og 2, 1—10 og det er helt naturlig at Det nye Testamente gir oss mange beviser for familiens, hjemmets og slektens betydning for kristendommens utbredelse. Slike eksempler kan her kun kort antydes.

Jesu familie.

Jesu mor prises salig fordi hun trodde, Josef, Jesu rettslige far får det vitnesbyrd at han var rettferdig.

Maria var som kjent en slektning av Elisabeth og hennes sønn døperen Johannes og Jesus var i slekt med hverandre. Elisabeth var av presteslekt og det er sannsynlig også Maria. De hørte til den krets i Israel som levet i forventningen av Messias. Og om Johannes foreldre sies det at de begge var rettferdige for Gud og vandrede i Herrens bud og forskrifter. Ved å sammenholde skriftstedene Mat. 27, 56, Mark. 15, 40 og oh. 19, 25 kan vi utlede at Maria Jesu mors søster er den samme som Salome, mor til «tordensønnene» Jakob og Johannes. Hun er altså Jesu tante og hennes sønner er Jesu fettere. Slektsbåndet betød meget i Israel og i betraktning av at det er Jesu tante som ber om en gunst for sine to sønner at de må få sitte ved hans høyre og venstre side, taler dette til hennes undskyldning.

Vi forstår også Jesu handling på korsot der han overgir sin mor i Johannes varetekt bedre. Det er jo sin tante Johannes får i oppdrag å være beskytter for.

Jesus hadde også søskend, i Mat. 13, 55, 56 er brødrene nevnte ved navn. Fra to av dem har vi fått etterlatt brev i Det nye Testamente Jakobs og Judas brev. Se innledningen i 1ste kapitel i begge disse breve.

Som vi ser har Jesus vokset opp i et hjem hvor gudsfrykt har vært det fremtredende trekk. Dette er jo også helt naturlig.

Jesu disiple.

Blant Jesu disiple finner vi også slektskapets innflytelse. De første to som kommer til Jesus er to av døpe-

ren Johannes disiple Johannes og Andreas. Se Joh. 1, 19—51.

Johannes unnlater systematisk å nevne seg selv, det samme er tilfellet da han forteller om sin mor ved korsot, det er den finfølelse som hele tiden røber forfatteren. Av Joh. 1. kap. fremgår det at Andreas finner sin broder Peter før Johannes finner sin broder Jakob og fører dem til Jesus. 41. og 42 vers.

Det er mulig at der blant disiplene foruten disse to brødrepar finnes enno flere.

Jesu venner.

Blant de hjem Jesus besøkte finner vi særlig en familie som står ham meget nær, det er de tre søskend i Betania: Lazarus, Martha og Maria.

Til disse søskend var Jesus knyttet med særlig vennskapsbånd.

Det siste påskemåltid Jesus åt med sine disiple og hvor han innstiftet nadverden, holdtes i et hus som etter alt å dømme var Markus hjem. Markus forteller at da alle apostlene flyktet var der en ung mann som fulkte etter iført et linklede om sitt bare legeme, han undkom fra soldatene ved å kaste linkledet. Den unge mann var ingen av de tolv, men han måtte være kommet fra nadverdhuset. Se Mark. 14, 51—52, dette stadfester tradisjonen om at han var sønn i huset.

Enn ytterligere stadfestelse finner vi i Ap. gj. 12, 12 hvor det fortelles at Peter etter sin befrielse fra Herodes fangenskap går rett til Marias hus, mor til Markus, hvor han visste de kristne var samlet til bønn.

De første kristnes samlinger i synagoge, tempel og Salomos buengange kunne ikke tilfredsstille deres åndelige behov.

Brødsbrytelsen og fellesmåltidene var ting som kun passet blant likesinnede. Derfor ble hjemmet det sted hvor de første kristne kunne praktisere den særlige kristne gudstjeneste.

Våre hjem.

Ved overlevering, undervisning og personlig eksempel legger vi foreldrene ned i våre barns sinn en sæd som er med til å skape karakteren. Paulus sier: «Jeg takker Gud som jeg fra mine forfedre av tjener i en ren samvittighet.» 2. Tim. 1, 3.

Spørsmålet kommer så til meg: Hvorledes er mitt hjem? Har mitt barn tatt med seg en arv fra hjemmet som gjør det mottakelig for

Alltid i tjenesten.

«Lykkelige er dine menn, lykkelige disse dine tjenere som alltid står for ditt åsyn og hører din visdom.»

1. Kong. -0, 8.)

Tjenerne ved Salomos hoff var, etter dronningen av Sabas mening, i en misundelsesverdig stilling. Deres tilstand var den aller beste som kunde tenkes, for de benevnes som lykkelige. Deres stilling var opphøyet; for de sto stadig for kongens ansikt, og endelig så nøt de en uforlikkelig underholdning, idet de alltid hørte Salomos visdom. Tjenerne ved den himmelske konges hoff innehar imidlertid en enå høyere stilling, nyter ennå høyere privilegier og lytter til en ennå mere opphøyet visdom enn Salomos.

Hvilken lykke dog den sjel eier som *alltid* står for Herrens åsyn. Her finner vi hemmeligheten til all sann tjeneste for Gud, nemlig at vi alltid står for hans åsyn, ventende på det minste vink fra hans hånd. Tjenerne ved Salomos hoff hadde forskjellige tjenester og beskjeftigelser. (V. 5.) Ikke alle hadde den samme tjeneste eller inntok den samme stilling i det rent ytre sett, dog i et var de alle like: De sto for kongens ansikt og var i hans tjeneste. De var alle utmer-

kristen tro. Eller enda bedre går ut fra hjemmet som en personlig avgjørt kristen og oppmuntret til å følge helt Jesu kall til tjeneste om det kommer?

Egoisme og ukjærlighet kan ødelegge de beste hjem, på tross av komfort og vellstand og de unge som vokser opp i et slikt miljø går ut i livet belastet med en arv som uvilkarlig vil bringe dem mye sorg og skuffelser.

Blir mitt hjem ved Guds hjelp et sted, hvor vi som tilhører der, i fellesskap dyrker Gud og hvor hans ånd får makt til å råde og veilede, vil det bli et lite ledd i å utbrede Guds rike, som Timoteus hjem ble det og som Lydias purpurkremmerskens hjem ble det, og arven, skatten i lerkarret vil bæres frem fra slekt til slekt og vårt land og folk vil fortsatt få leve under Guds varetekt. Den kristne arv er ikke bare et gode, men og et ansvar.

Sv. Shwan.

kede med det samme privilegium å være kong Salomos betrodde tjenere og var begunstiget med den samme underholdning. Ja, disse ringere tjenere var mere begunstiget enn dronningen av Saba, for hun måtte reise lange veier for å høre Salomos visdomsfulle ord. Og er ikke alle medlemmer og tjenere ved den himmelske konges hoff mere begunstiget enn mange konger og profeter? Den minste i himlenes rike var større enn ham, sa Jesus angående døperen Johannes. Han sier også, at konger og profeter har attrået å se det som I ser og høre det I hører og har dog ikke oppnådd det.

Hvilken ære og nåde og være viss på dette. *Jeg er Herren Jehovas tjener.* Allikevel er det å være tjener en underordnet stilling. Lydighet er den første betingelse hos en tjener. En tjener må være beredt til hva som helst hans herre måtte be ham om. Gi en håndrekning hvor det trenges, villig å utføre sin herres ønsker og befalinger, uten å protestere eller å spørre: Hvorfor? Gud forlanger av oss absolutt lydighet. Hans mål er å få oss til å være «lydige i alt,» og vi oppfordres til å være lydige mot Andernes fader og ha livet derved. Salomo ville ikke ha noen ulydige tjenere ved sitt hoff, ulydighet ville pådratt ham kongens unåde og kanskje døden. Ulydighet mot Gud bærer også straffen i sitt skjød, den bibelske historie bringer eksempler nok på det. Herren sparer intet for å oppdra sine barn til det *høyeste lydighetsforhold*. Lydige i alt. Han kan ikke være bekjent med å se gjennom fingrene med vår ulydighet, men søker gjennom oppdragelse å føre oss inn på lydighetens vei. Heri består vårt liv, vår lykke og vår salighet. Salomos tjeneres lykke besto fornemmelig deri at de alltid sto for sin herres ansikt. Slik er også Guds tjenere stadig innfor hans åsyn, lyttende etter hans røst og beredt til å løpe hans erinder med glede. Salomos tjeneres tjeneste besto ikke for alle i hårdt arbeid, men at de alltid *sto for hans ansikt*, de var i tjenesten, selv om hele deres tjeneste kun besto i å skjenke et beger vin i begeret eller å vifte fluer vekk fra kongens ansikt, eller også rett å slett idet at de sto der med sine

prunkende drakter.

Kan vi ikke hente noen lærdom her? Ikke alle Jehovas tjenere har det samme arbeide og den samme gjerning. Men man må være rede til hva som helst som kan være velbehagelig for ham. Noen har sagt at Guds engle står rede til på minste vink å utføre Guds befaling, enten han sier til dem: «Predik for tuse-ner» eller: Sop hytten for den fattige enken derborte!» De ville utføre begge deler med like stor fornøyelse. Vi er igrunn bare ansvarlige for det arbeide som kongen setter oss til og som vi har evner til å utføre, en Herrens tjener må — så underlig det enn høres ut, være villig til om så er å — *intet gjøre*. Det er kanskje den aller vanskeligste lekse å lære at vi også kan tjene Gud ved å være *stille* innfor hans åsyn og vente.

«Selv kun et intet, intet —

Ført i hans ledebånd.

En tjener som står ved døren

Og venter et vink fra hans hånd.

En harpe som toner lenge,

Når Han på strengene slår,

Men villig til stille å henge,

Til atter hans hånd den slår.»

Det er en vanskelig lekse å lære i en tid da det rastløse kav og det praktiske arbeide er tidens løsen. Men vi må ikke glemme at *samfunnet* med Gud er mere enn å tjene. Det er nok stort å gjøre noe for Gud, men større at han får gjøre noe for oss.

Det er tider da Herren kaller oss spesielt til stillhet for å dyktiggjøre oss til tjenesten. Hvor tåpelig da å gjøre Herrens hviledag til en arbeidsdag. Elias ventet i tre år og seks måneder, først ved bekken Krit og siden hos enken i Sarepta før han trådte fram på den offentlige skueplass og slo til lyd. Vær stille til skyen letter seg, vent i helligdommen på Herrens røst. Filip ventet til det «psykologiske øyeblikk» kom da han traff hoffmannen på den øde vei og prediket evangeliet for ham.

Det er smertefulle tider da Herren tar noen av sine mest virksomme tjenere avsides, lenket til sykesengen eller blir avskåret på annen måte å kunne delta i det offentlige liv. Ellers de gjøres tilsynelatende ufruktbare og ubrukbare for en tid. Men det er kun for å gjøre dem ennå mere brukbare og fruktbare. Den fruktbare jord har godt av hviletider. Siden vil den bære flere fold. De frukt bærende

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Postgirokonto nr. 360 24.

Abonnementspris er: I løssalg 30 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Krigen i Europa er slutt!

Det tok da endelig slutt med denne vanvittige ødeleggelseskrig. Det har vært tunge dager og år for Europas befolkning og folkene står igjen blant ruinene av det som engang var deres hjem. Mange har mistet sine kjære og alt hva de eiet i dette liv.

Vi her i vårt land har blitt spart ifra å bli jevnet med jorden som vi ofte fryktet for. Det er ikke mindre enn et under at det gikk som det gikk. Gud alene må ha æren for det. Vi bør takke ham så lenge vi lever for dette.

Det tristeste av alt i denne krig er allikevel den umenneskelige ja djervelske måte de fengslede har vært behandlet på. Man kan likesom ikke tro at det er virkelig. Kan et folk, som kaller seg kulturfolk, virkelig synke så dypt? Tenk at norske menn kunde gå med på dette. Det er en skamfleck som aldri kan vaskes vekk, men vil stå som en skjendsel for alle tider.

Det er intet å undres på at folk ble elleville av begeistring da fredsbudskapet kom.

trær beskjæres ofte så det bare er som en tørr stokk igjen av det hele, men når høsten kommer står de belleset med frukt.

Vi skal lære ved dette vår absolutte avhengighet av Kristus som grenen av treet: «Uten meg kan i slett intet gjøre. Ikke ved hær, og ikke ved makt, men ved min And, sier Herren.»

Ja, krigen er over i vår verdensdel, men i Asia pågår den fremdeles. Særlig er det det store Kina som i mange år har lidd under krigens trykk. Håper det snart er slutt der også og veiene åpnes for misjonærene igjen. No er det så godt som forbudt å virke som misjonær i de av Japan besatte områder, etter hva det kan forstås.

Så vil vi innerlig håpe at det kan bli forsoning og tillid mellom folkene igjen. Om krigen er vunnet så er dermed ikke freden vunnet. Europas folk er ikke de samme som før krigen. Den forferdelige løgnpropaganda som har vært benyttet og det hat som har blitt oppflammet og næret i tiden som har gått er ikke utryddet på samme dag som krigen er slutt. Her kreves det at Guds folk gjør sin innsats. Hver på vår plass kan vi være med å bygge opp en fredsfrent. Her er det ikke bare statsmenn og politikere som kan bygge opp, men hver enkelt kan gjøre sin innsats. Det mektigste våpen i denne kampen er de kristnes bønn. At Norge ble spart for større ødeleggelser enn det ble, tror vi sikkert skyldes at det finnes mange bedende kristne i landet vårt. Gud være takk for det!

Løssalgspisen

er nå 30 øre pr. nr. Abonnentpris kr. 4.50 pr. år.

60 år.

Kr. Armo fyller 60 år den 18. juni. Han har i en årrekke bodd i Ski, men flyttet til Kråkstad for noen år siden.

I mange år har han vært kasserer for misjonærene Jens og Kari Fjeld og har vært interessert og hjelpsom. Han var også leder for de frie venner i Ski i flere år.

Vi gratulerer med dagen.
Adressen er: Kråkstad st.

Vi venter nå

at det blir bedre med papir og kan ta mot nye abonnenter uten begrensning. Løssalgseiere vil vi også gjerne ha på de steder hvor vi ikke har noen før. Det er en misjonsvirksomhet å sprede kristelig lesestoff.

Velkommen i rekkene!

Send noen ord om hvor mange eks. pl. det ønskes. Adressen er bare: «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Vi venter

snart å komme i forbindelse med de frie misjonærer igjen og gjøre hva vi kan for at «Misjons-Røsten» kan bli et bedre misjonsblad enn før også.

Samtidig vil vi legge vinn på å bringe nyheter fra arbeidet hjemme og annet aktuelt stoff.

Bestill bladet og hjelp oss med å samle abonnenter.

Vi vil gjerne ha noen til å selge løsnnummer for oss overalt.

Engelens røkelse blanner med de helliges bønnen.

Ap. 8, 34.

Hvor tidens alvor maner til bønn og forbønn. Tenk på de mange hjerte i verden i dag som sitter i dyp sorg på grunn av tapet av sine kjære.

Vi leser i Apenbaringen at idet det tyvende segl åpnes og før noen av de syv domsbasuner lyder, er det *taushet en halv time i himmelen* — den mest spennende av alle halvtime. *Der ventes bønnen fra jordens hellige mens himmelen tier!*

Den annen engel kommer og står ved alteret med et røkelseskar av gull. Han får ingen røkelse. Engle og alter savner bindeledd. — I Es. 6 bruker serafen en tang for å ta av alterets glør.

Engelen ved alteret er paktens engel — Jesus, vår Frelser, som blander sin røkelse med de helliges bønnen fra jorden og legger det alt på gullalteret for tronen, hvor det steg med bønnen opp for Gud. Dette bør oppmuntre hver sjel som ber.

Det hele er en skildring fra vår bibel om Jesu ord i avskjedsordet til sine disipler i Joh. 16. 23—27. I hans navn — våre bønnen. Han er veien, Joh. 14, 6 — fra Gud til oss og fra oss til Gud.

Vår tids største behov er bedende sjeler. Husk at Den Hellige And er bønnens ånd.

Geo. Rognerud,
i «Evangelistena».

— De som sørger meget over sine trengsler, får liten tid til å sørge over sin synd.

Spredte felter.

Fra Arendal.

Vi har det fremdeles godt her i Arendal. Gode og godt besøkte møter. Søndag 27. mai var en stor dag for oss. Vi tok da vårt lokale i bruk igjen etter at det har vært beslaglagt i ca. fire og et halvt år.

Br. Wik er her ennå, men reiser mandag.

Hjertelig hilsen

Alf Thorstensen.

Fra Spangereid.

Det var sol og sommer i pinsehelliggen i år og herlige stevnedager ga Herren oss på Svennevik. En skare venner var samlet fra Flekkefjord i vest til Kr.sand S. i øst. Her er fremdeles like vanskelig å få reisetillatelse, men når det angår at komme seg frem til Svennevik-stevnet ser det ut for intet kan hindre folket. 1. dag var vi samlet til første møte kl. 11 hvor br. Svindland, Evenstad og Omland frembar Herrens ord til stor velsignelse. Kl. 2 var neste møte. Br. Råel og søster Klem m. fl. var i ilden og det var velgjørende å motta Herrens ord gjennom dem. En vidunderlig broderlig ånd var rådende, derfor ble det også stadig bedre og herligere etter som stevnet skred frem.

2. den dag var vi igjen samlet kl. 11 men nå kom ikke alle inn da bedehuset ble for lite, men så var været så herlig at vi samledes ute resten av dagen. Den folkeskare som var samlet var rent et syn å se. Budskapet ble båret frem av br. Støle, Råel, Svindland, Krohn, Trygve Gabrielsen med mange fler og en hel del søstre var også i ilden. Søster Klem, Tora Trolleshei, Sigrund Tellefsen og søster Evenstad m. fl. Den store forsamling var lydhør og mottagelig og det kjentes som en fryd og glede for vidnene og frembære det Herren ga dem å tale.

Det ble også et møte ved stranden hvor to lykkelige sjeler ble døpt. Omlag 2000 mennesker var samlet og Herrens herlighet var mektig over den store forsamling. Det ble en høytidsstund med hellig andakt så alle var grepne. Der ble opptatt to ofre på møtene 2. den dag som kon. opp i vel 2000 kroner. Disse stevne dager var rent et stykke himmel for oss også i år, og gikk så alt for fort.

Alle tilreisende ble som alltid i bygdene her, møtt med hjertelig gjestfrihet så det var en festlig høytid både i hjemmene og i møtene. I en hjertelig og broderlig ånd ble alle møtene ledet og dåpshandlingen utført av br. Gustav Svennevik.

Ved siste møtes avslutning var det et imponerende syn å se den store skare av frelste bøye sine kne i friluftsmøte der ute på bakken og takke Herren for nåden som så rikelig hadde vært oss til del.

Broderlig hilsen

Hans Wennesland.

Fra Horten.

Her i Horten har vi hatt en meget god tid det siste halvåret. Mange er blitt døpt og er lagt til menigheten. (Ap. gj. 2, 41). Det er særskilt gildt å se at flere unge er kommet med. Unge stridsmenn som kan være med å kjempe for den tro som engang er overgitt de hellige.

Ja, det er salig å få være et Guds barn og vite seg frelst. Halleluja! Det er av bare nåde.

Må Herren hjelpe oss så vi kan bli ikledd hans fulle rustning, så vi kan stå etter å ha overvunnet alt. Kjære troende venner: La oss be Jesus om at vi i fullt mon får efeserbrevet 6, 10—18 inn i våre hjerter. Da vet jeg at vi skal vinne seier i Jesu navn.

Vi har hatt besøk av flere gode vitner i det siste halvåret. Br. Jan Karlsen fra Larkollen har stått en lengere tid hos oss. Det er en lovende ung bror som nok vil bli til stor velsignelse. La oss be at Jesus vil bevare ham.

Vi har også hatt bror A. Haug hos oss på en snarvisitt og det var veldige dybder han la fram.

Bror Kasborg har også gjestet oss med et par møter. Det er alltid velsignet å høre hans friske og fyndige forkynnelse.

Ja, må Herren få bevare oss alle i Jesu navn.

Hilsen til alle som tror på Jesus med Salm. 121.

Kjærlig broderhilsen
Gustav Forsberg.

*No er det i Noreg atter dag
med vårsol og song i skogen.
Um sædet enn gror på ymist lag,
det bryder då etter ploegen.
So signe då Gud den gode såd,
til groen ein gong er mogen.*

Stevne og tyveårsjubileum i Eydehamn.

Velkomstmøte lørdag. Til å begynne med spilte musikken: «En morgen uten skyer». Ja, det er herlig å tenke på at der kommer en morgen uten skyer. Her på jorden møter vi både lys og mørke, storm og stille, men tenk en morgen uten noen sky. Ja, samlingsdagen den er meget nær, og vi skal fryde oss ved en evig sommer hvor det første ting er veket bort og havet er ikke mer. «Salig er den som tvetter sine kjortler så de må få rett til Livsens tre og gjennom portene komme inn i staden.»

Elste br. Gunnar Krøgenes ønsket velkommen og leste Salme 63 «Gud du er min Gud.» Ja, det er det som har betydning for oss at han er min og at han er din Gud. Evangelist Vik talte deretter fra Johannes 1. 29 «Se, der Guds lamm som bærer verdens synd.» Vik er en meget avholdt bror og det er så deilig å få lytte til de gode budskaper han har å bringe. Deretter talte Livolden, Grefstad og Reidar Jakobsen fra Kr.sand og vi må takke Gud for brødrene som vitner om hans storhet.

Vi fortsatte vårt stevne søndag. Formiddagsmøtet begynte kl. 11 i Folkets Hus. Etter at musikken hadde sunget «Snart er jeg der hvor Jesus er» ønsket Krøgenes velkommen i Jesu navn. Et telegram fikk vi i anledning stevnet fra vennene i Kr.sand S. med hilsen 1. Samuel 7, 12. Det er deilig at vi også kan si idag: Hittil har Herren hjulpet oss. John Henriksen vitnet fra Ap. gj. 2. Han er en meget omgjengelig bror i forsamlingen og da er det godt å høre hva han har å si om sin frelser. Evangelist Bryntesen talte fra Filipenserne 3, 17: «Han skal forvandle vårt fornedreleslegeme». Deretter talte Lyngseth fra 1. Kor. 1, 18. «Ordet om korset er vel en dårskap for den som går fortapt.»

Jeg kan ikke skrive for meget i detaljer da det tar så meget plass i bladet, men det er så vidunderlig å høre fra dem som forkynner det enkle og frie evangelium.

Lyngseth sang: «Salige morgen da skal jeg glemme den tårvette jorden. Det skal bli himmel for mig en gang.» Der fins ingen ting som rører mitt indre som når de synger og taler om den himmelske staden.

Søndag ettermiddag hadde vi riktig stormøte. Det var møtt fram en mengde mennesker. Fra Arendal kom omlag hundre. De hadde leid en båt i anledningen og flere av dem vitnet om Gud. Halvor Bakke fra Arendal var i strålende lag og vennene var nok gla for å høre hans friske vitnesbyrd. Vil også bemerke Vik som talte om: «Jeg vil gi eder en annen talsmann, som verden ikke kan få.» Torstensen talte om sannhetens ånd. Ja, det er godt at vi har fått Anden til pant i våre hjerter.

Mandag formiddagsmøtet var jeg forhindret i å overvære, men vi hadde møte igjen kl. 5 i vårt eget lokale. Vil særlig minne om Viks tale. La dine klær alltid være hvite og la der ikke fattes olje på ditt hode.» Hvilke alvorlige ord i disse siste av jordens dager.

Til slutt vil jeg nevne fisker Georg Andersen fra Hisøy utenfor Arendal. Jeg snakket med ham utenfor lokallet og han fortalte meg at han hadde rodd til Eydehavn. Jeg ble nesten forskrekket. Ro den lange veien. Det er vel over en mil tenker jeg. «Havet har ikke slukt meg enda», sa Georg. «skjønt det to ganger har forsøkt derpå.» Georg er en gild bror og minner meg om de fordums hellige og veien blir ham ikke for lang når det gjelder Herrens ord. Mange vitnet og sang under møtene. Budskap i tunger og tyding og profeti

kom også, og det deilige været ute i naturen gledet oss sammen med stevnet. Med brorhilsen
Ordspr. 3, 33.

Normann Tjøstolsen.

På pilgrimsferden.

Br. Eugen Thoresens besøk denne gang var til stor velsignelse. Det var åpent for ham å tale Guds ord. Han deltok med oss i vel en uke, både i byen og på utpostene.

Mandag 7. mai kom så den gledelige nyhet at Europakrigen var slutt. Det var først som man ikke riktig turde tro det, men da det var alvor gikk opp for oss at det var sant ble det nesten fornye glede på en gang. Folk var elleville av begeistring.

Personlig har jeg ikke grunn til å klage alt for mye over tiden som har gått. Det var trangt med mat av og til, men vi slapp å sulte. Klær har det jo ikke blitt stort nytt av siden krigen begynte og no er det såvidt det går an å komme ut blant folk. Det er blankslitt og fillete alt en har. Men det har gått.

Hva arbeidet i evangeliets tjeneste angår, så har det vært en glede å se hvordan Gud har hjulpet og lagt alt tilrette. Det har vært mange hindringer for møtevirksomheten. Lokaler har vært beslaglagt og reisevansker og grensesoner har hindret, men vi har hatt frihet til å forkynne

Guds ord hele tiden. Når vi no er kommet over denne vonde tid og begynner på frie og normale tider igjen er det all grunn til å prise Gud. Vi vil fortsatt holde oss nær Herren. Ingen vet hva framtiden bringer, men Gud blir den samme evige trofaste Gud.

På menighetsmøte lørdag 12. mai meddelte jeg menigheten at jeg ønsket å bli fritatt for oppgaven som ledende eldste og fast predikant. Som ledende brødre ble valgt Anders Holm og Stefan Trøber.

Min tanke er å reise fritt en tid no. Mange steder har jeg hatt lyst til å besøke og om det legger seg til rette kanskje det no blir anledning. Søndag 13. mai hadde vi overhøring av barna som har gått religions-skolen i vinter. Det var en god stund. På kvelden hadde vi fellesmøte med baptistene.

Torsdag 17. mai hadde vi felles fest med baptistene.

Fredag 18. mai var vi på Hafslundsøy. Det var lite folk mot hva det pleier å være. Det er blitt mye annet som opptar sinnene no i disse dager og de ufrelste blir nok vanskeligere å samle til møter. Søstrene Kingsrud sang og spilte.

Pinseaften begynte stevne i Misjonshuset, som vi fikk benytte for første gang i år. Det har vært beslaglagt av tyskerne siden før jul. Det har vært et svært strev å få det

Med saks og penn

NIEMOLLER ER FRI

Den kjente tyske presten Niemøller er no fri etter å ha sittet i fengsel siden før krigen begynte. Han har vært en tro stridsmann og det første han gjorde etter sin frigivelse var å holde en gudstjeneste.

Av de som deltok i denne gudstjeneste var den forrige østerrikske rikskansler Schuschnigg, den franske politikeren Leon Blum, riksforsstander Hortys sønner, tyskeren Schacht og flere kjente personer, samt en hel del av Niemøllers medfanger.

EVANGELIET GAR FREM PÅ ISLAND

Forhenværende statskirkeprest Nils Ramselius som i mange år har virket på Island, og er sendt ut fra pinsevevnene i Stockholm kan berette om fremgang. På flere steder i landet er det oppstått frie kristne

menigheter (pinsevenner) I Rykjavik har de begynt med bibelskole og i Akureyri holdes store sommermøter hvor mange pinsevenner samles.

FILADELFIAFORSAMLINGEN I STOCKHOLM

Forsamlingen har hatt en inntekt på 3 190 000 kroner. Til forskjellige misjonsformål har innkommet kr. 1 282 000.00. Forlaget Filadelfia som eies av forsamlingen har hatt en omsetning på 1 909 000 kroner.

OM FORHOLDENE I KINA

Under den lange krigen med Japan har landet for en stor del blitt okkupert. China gjennomgår i denne tid sin store lidelsesdåp. Krigen har ført med seg skort av varer og derved dyrtid. En kinesisk dollar er båret verd 5 øre. Noen eks.: 400 gr. smør koster kr. 12.25. 400 gr. salt kr. 6.00. Kost og losji koster 13—14 kroner dagen. En symaskin koster

kr. 1,500.00. Der er svar skort på kull, petroleum og lys, en må derfor ofte fryse og tilbringe kveldene i mørke. Til dette kommer den almenne usikkerhet på grunn av bankøtter, røvere og annet uvesen. Mange heimer blir plyndret og mange menneskeliv ødet. Mange millioner flyktninger og heimløse. Svære oversvømmelser har øket landets ulykke.

Også for misjonen innebærer disse forhold svære påkjenninger. Endel misjonsstasjoner er blitt bombet andre er rekvirert. For misjonærene har bombeangrep og kulesprøyter vært daglig musikk.

Den kristne aktivismen pågår tross alt. Misjonærene står på sin post ofte under hard påkjenning. Den nye tiden som banker på Kinas dør, gjør misjonsarbeidet vanskeligere, men den gir samtidig mange muligheter, skriver misjonær Nyström i «Ev. Vitnesbyrd.»

rent, men no kunde vi da samles der igjen og gleden var stor.

Vi har samles med baptistene no helt siden januar måned og det har gått riktig fint. De har vært broderlige og møtene har vært i enighetens tegn. Det viser seg at det går an å samarbeide når forkynnelsen er så nær hverandre og viljen er tilstede. Gud velsigne våre kjære venner i Tabernaklet i fortsetningen. Br. Krinngen er en ydmyk og åpen bror. Herren vil sikkert bruke ham i framtiden.

Formiddagsmøtene i pinsen holdtes i Misjonshuset og ettermøtene i Folkets hus.

Så går det mot høysommer igjen. Håper vi får en god sommer i åndelig betydning i år. G. I

Gledens budbærere.

Med glede skulle I dra ut, og i fred skulle I føres frem; bjergene og høyene skulle utbryte i fryderop for eders åsyn, og alle markens trær skulle klappe i hendene. (Es. 55: 12. Salm. 98: 8.)

Disse ord fra Herren viser oss at fredens budbærere blir lykkøsket med gledesjubel av hele den naturlige skapningen, som venter på Guds barns herlige frihet, sier en forf. Og det er en evig sannhet.

Denne profeti er dyp, og peker hen

NAR GUD ER MED

Mine to år på Grini var en lykkelig tid som ikke jeg ville undvært. Jeg opplevet det under at Gud hjalp i alle trengsler og vendte dem til en større glede enn jeg har kjent i hele mitt liv. Jeg tror jeg vet hva grunnen til dette var: Forbønn av mine trofaste kristne venner i flere land, sa professor O. Hallesby som slapp ut fra Grini den 5. mai. Han har vært til stor velsignelse for fangene, sier det. I de siste to og en halv måned måtte han sitte i ensom selle og fikk ikke da frihet til å virke.

DE KRISTNE FANGENE I TYSKLAND

har fått gå igjennom store trengsler i de tyske fangeleirene. De lutheriske prestene ble ført sammen i Dachau og Sachsenhausen mens de frikirkelige ble samlet i en brakke i Buchenwald. Det var flere tusen fan-

til en kommende tid som er i vente. Gud være takk!

Etter innbydelse reiste jeg en tur til Selbak for å tjene de hellige. Forstander Fragell med menigheten hilste meg velkommen I denne fredshilsen lå Guds velsignelse som var merkbar hele tiden.

Familien Brakken herberget oss i over 8 dager og de gjorde sitt beste for oss. Gud signe dem og de kjære familier vi fikk besøke (Hebr. 6: 10). De hadde ikke glemt gjestfriheten og broderkjærligheten (Hebr. 13), som tusinde har gjort.

Herrens øye hviler over disse ærlige sjeler. Forstander Fragell er en ung kjekk br., sindig og sund i sin forkynnelse, og vennene er gla i ham, som de har god grunn til å være. Herren vil bevare sin menighet i denne onde tid, fra vitner som reiser rundt som Herren aldri har sendt! Vær på vakt! ! ! — —

En kjær hilsen til vennene i Moum som vi atter fikk besøke og som vi har kjent i ca. 30 år. De mottok oss atter med glede.

Min Gud vil styrke og bevare eder i Guds kjærlighet inntil enden.

Min kjærlighet i Kristus Jesus er alltid med eder. Og alle de hellige er i mitt hjerte (2. Kor. 7: 3.) De gjenstridige og ulydige mot Guds befaling har ingen plass i Guds hellige palas. (1. Kor. 6: 8—10. Gal. 5: 19—21. Jak. 3: 13—16. Apenb. 22: 15).

En kjær hilsen fra eders br. i nå-

ger som hadde sitt opphold i brakken, men antallet i den siste tid var 500 av hvilken over halvdelen hadde vært innesperret i 8 år.

Siden juni 1938 har de regelmessig fått seg forelagt et sirkulær til undertegning om «at de tar avstand fra sin villfarelse,» men ingen har skrevet under. Som straff for dette ble de forbudt å skrive brev — med noen perioders unntakelse. De fikk ikke motta Røde Kors pakker. I lange tider fikk de ikke noe mat om søndagene. De måtte dog arbeide som vanlig og fikk straffeeksis under måltidene. De fikk det tyngste arbeide og sultet mest. Under alt ba de for sine plagere, skriver «Hämmets Vän.»

ROTEN TIL DET ONDE I VERDEN

Gudløshetens ulykke og fare ligger i — gudløsheten. Altså i det at men-

dens gode Gud, der alle Guds barn er.

O. Karlsen.

Stevne i Misjonshuset.

Pinsedagene kom med vidunderlig fint vær. Mange tilreisende var møtt fram og Misjonshuset hadde blitt alt for lite til å rumme de skarer som samledes i Folkets hus på ettermøtene.

Av predikende brødre var møtt fram: Jens Fjeld, Eugen Thoresen, Aimar Karlsen, Bj. Stålstrøm, Lukassen, Arthur Jensen, O. Karlsen, søster Astrid Johnsen m. flere.

A. Isaksen fra Halden og Rolf Sandhaug fra Fredrikstad deltok også med oss på 2. dags kveld.

Det følte noe stengt på de fleste møtene og det var vanskelig å få noe gjennombrudd i ånden, men mye dyrebart Guds ord ble båret fram og vil nok gjøre sin gjerning. Ordet skal virke hva Gud sender det til.

1. dag var det 3 møter og 2. dag 2 møter. Evangeliet ble båret fram i tale og sang og budskap i tunger med tydning.

I.

*«Norske mann i hus og hytte
takk din store Gud,
Landet vilde han beskytte,
skjont det mørkt så ut.
Alt hvad fedrene har kjempet,
mødrene har grett,
har den Herre stille lempet,
så vi vant vår ret.»*

neskene kaster Gud ut av sin verden og setter seg selv på hans plass. Mennesket er da lik en rormann som i storm på et farlig hav står akterut eller midtskips og styrer etter et lys som han selv har tent forut på skipet. Hans skute kjører snart på grunn og han slås overbord av de brytende bølger.

Skal vi mennesker komme rett fram må vi noe utenfor og ovenfor vår egen stormfulle verden: Guds evige åpenbarelse. Det er den som slekten har vent ryggen. Og resultatet er avskrekkende!, skriver «Vecko-Posten.»

PORTUGAL VENTER PÅ NYE MISJONÆRER

Misjonær Tage Ståhlberg skriver til «Evangelii Härold» at det er stort behov for nye misjonsarbeidere i Portugal.

Helbredelse.

Når jeg skal skrive om denne herlige gave så er det med bønn om at det må kunne bli levendegjort for mine kjære lesere.

Vi leser i Esaias 53, 3—5 at Jesus har tatt våre sykdommer på seg og våre piner har han båret. Ære til Jesus! Så i dag går det an ifølge hans ord og forjettelser å oppleve en full og fri lekedom til vårt legetime. Priset være Jesus.

I Mateus 8, 16—17 leser vi om at da det var blitt aften førte de mange syke og besatte til ham og han helbredet dem. Videre kan vi lese i Luk. 4, 31—37 om den mann som var besatt av en uren ånd. Jesus drev dem ut, uten å skade mannen. Halleluja! Når Jesus gjør noe så behøver en aldri å frykte for at han skader oss. Nei, han vet å behandle syke. Ære til Jesus.

Mange spør i våre dager hvorfor det skjer så lite helbredelser i blant Guds folk. Jo, det kan være mange grunner herfor. En kan ta for eksempel når det gjelder tro som er hovedbetingelsen for å oppnå helbredelse i Jesu navn. De går og blir salvet og bedt for og dagen etter springer de til læge. Hvor er troen hos slike? Det blir jo ikke å forherlige Jesu navn og de kan ikke vente å oppnå helbredelse.

Mange går ut fra at når de ifølge Jak. 5, 13—16 har sent bud på noen av menighetens eldste skal de nok bli friske, men det har vist seg at ikke alle har blitt friske. Det har hent at noen er blitt verre også.

No må vi være klare over at det er forskjell på å ta dette Guds ord og handle etter det fordi det står der, og ha en klar overbevisning om at det skal skje slik, til ære for Jesus. Det er Gud være lov mange som Gud har skjenket tro for helbredelse og det priser vi Herren for. Om mange er tvilende så skal de ved troesfylte brødre og søstre mota helbredelse.

Mange springer også før Gud, men forutsetningen for at noe skal skje er at vi sier til Gud: Skje din vilje, enten det blir til liv eller død. Prøver vi Gud må vi også stole på Gud. Husker en gang jeg var ute og kjørte ved i skogen og det hente at hesten gjorde en for skarp sving og en liten gutt, som var med falt av og kom under det ene hjul som gikk

över den lilles hode. Jeg var alene og langt fra folk og grep den lille og holdt ham fram for Gud og ba troens bønn for den lille. Så gikk vi hjem og gutten sovnet. Min hustru ble engstelig og gikk etter en annen søster. Hun kom og sa at her må doktor til. Gutten kan ha innvortes blødning. Jeg visste at Gud hadde sett på innersiden også og gutten er fremdeles frisk.

Jeg sier ikke dette for å skryte av min tro. Nei, langt derifra. Men jeg priser Jesus for de ganger som han har gitt meg nåde til å gå ut på hans løfter i tro. Må Gud hjelpe oss at vi kan være med å forherlige Jesus, som det står i Joh. 17, 9, 17, inntil han kommer for å hente brukeskaren hjem til seg. Amen!

B. M. Wilhelmsen, Lista.

Barndomshjemmet.

Min barndomsheim blant skog og fjell,

jeg aldri glemme kan.

Der vokset opp en barneflokk, var fri fra sorg og savn.

Vi levet fritt i skog og mark, og hørte glad på fuglesang.

Der var vår heim, vår kjære heim, jeg aldri glemme kan.

Stuen den var lav og grå, ei noe slott det var.

Men for oss det var en rikdom stor, det var vår heim hos far og mor. Her lærte vi den første bønn, å bede «Fader vår». —

Skjønne minner fra min heim, i vårens barnear.

Når våren kom da var det liv, bjørken sto der grønn i li. Blåveis, hvitveis tittet fram, blant blomsterflor vi gikk og sang, vår enkle barnesang. Vidunderlige barndomstid, mit hjerte blir så varmt ved tanken på den gang. —

Jeg minnes far han slet så trutt, og mor hun nøysom var. Det kunne være trange kår, men aldri noen gang vi så, at tomt for brødet bordet var. Vi takker mor, vi takker far, for alt hva de dog ofret har, vår hjertets takk motta. —

Skrevet i september 1941.

Rolf Westlie.

Levi Pethrus tar avsked.

Ifølge svenske dagsaviser holdes des avskedsmøte for forstanderen i «Filadelfiaforsamlingen» i Stockholm, den kjente leder Levi Pethrus. Han hadde fått det klart fra Gud at han nå skulde slutte og som sin ettermann trodde han Gud hadde uttatt Allan Tørnberg som er forstander i Smyrnaforsamlingen, Göteborg. Det blir velkomstmøte for ham 2. september.

Stevne.

holdes i Askim lørdag 11. og søndag 12. august.

De som må overnatte må melde seg fra i god tid til undertegnede.

For menigheten
Johannes Karlsen,
Nordby, Askim.

Misjonshuset, Sarpsborg.

All korrespondanse sendes heretter til Stefan Trøber, Postboks 32, Sarpsborg.

For menigheten,
G. Iversen.

Bokannonse.

Har du lest de tre siste nye bøker av O. Karlsen, «Fredenborg»?

Disse burde enhver leser skaffe seg, de gir deg opplysning om emnet fra Bibelen og mange forskjellige historier.

Den første bærer titelen: *Guds menighet* som den finnes i skriften. Den inneholder opplysninger som er helt ukjente for mange. Den besvarer dunkle spørsmål om dette emne. Kr. 1.50 plus porto.

Den andre bærer titelen: «Dåpen — Barsedåpen». Gis der frelse i dem? Kr. 1.00, når enkelt bok sendes i posten, plus porto.

De som bestiller 10—15 eksp. får den for 75 øre pr. bok plus porto.

Synd mot den Hellige And.
Synd imot den Hellige And har i alle tider vært et aktuelt emne inntil dags dato.

Innholdet i boken vil med all sikkerhet oppklare det hele. Skaff deg disse bøker og spred dem, derved gjør du en god gjerning og bringer sannheten til folket.

Bøkene sendes ikke på etterkrav. Adressen er: Forlaget «Fredenborg» Skjeberg st.